

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **T. H.**, narozená dne XXX
státní příslušnost Švýcarsko
bytem XXX
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M.
sídlem Helénská 1799/4, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ze dne 24. 8. 2017, č. j. MV-67355-51/SC-2012,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně, jež se označuje za osobu neutrálního pohlaví, podanou žalobou brojí proti postupu Ministerstva vnitra (dále též jen "ministerstvo" či „žalovaný“), spočívajícím v nezhájení řízení o změně rodného čísla a v nezměnění rodného čísla žalobkyně do neutrálního tvaru, resp. v nezměnění rodného čísla do ženského tvaru.

2. Žalobkyně uvádí, že je osobou, která má v osobních dokladech uvedeno mužské pohlaví, s nímž se však již od raného dětství neidentifikuje a cítí se být osobou bez přiřazeného pohlaví, v případě nutnosti výběru mezi pohlavím mužským a pohlavím ženským by přitom preferovala pohlaví ženské, ačkoli se za ženu nepovažuje, protože necítí potřebu mít ženské pohlavní orgány. Skutečnost, že má v osobních dokladech žalobkyně údaj o mužském pohlaví a že je její rodné číslo vedeno jako v případě muže, ji dle odborného posudku psychicky frustruje. Proto se domáhá toho, aby jí byla umožněna změna jejího rodného čísla do neutrální podoby (či případně alespoň do podoby ženské), aniž by byla nucena absolvovat chirurgický zákrok, v jehož důsledku by ztratila schopnost reprodukce, jak předpokládá ustanovení § 29 odst. 1 občanského zákoníku i ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“).
3. Žalobkyně poukazuje na lékařské zprávy z oboru neurologie a psychiatrie, psychoterapie a oboru zaměřeného na změnu pohlaví. Žalobkyně podstupuje hormonální léčbu spočívající v redukci hladiny testosteronu v těle, odmítá však chirurgickou operaci ve formě sterilizace a přeměny mužských pohlavních orgánů na ženské mimo jiné z důvodů zdravotních rizik. Mimo psychických obtíží trpí žalobkyně i fyzickými bolestmi spojenými s jejími mužskými pohlavními orgány, jež byly příčinou svépomocného odstranění části penisu z důvodu zřejmé bezvýchodnosti situace.
4. Žalobkyně opakovaně žádala ministerstvo o změnu rodného čísla, vždy však neúspěšně. Ministerstvo žalobkyni naposledy dopisem ze dne 24. 8. 2017 sdělilo, že není možné změnit její rodné číslo, aniž doloží lékařskou zprávu o dokončení změny pohlaví. Bez tohoto lékařského osvědčení není dle žalovaného podle stávající právní úpravy možno správní řízení o změně (resp. o přidělení nového) rodného čísla zahájit.
5. Žalobkyně tvrdí, že aplikací protiústavního právního předpisu se jedná o trvalý nezákonný zásah. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu může být nezákonným zásahem i opomenutí konat či nezákonná nečinnost správního orgánu. Žalobkyně upozorňuje, že ministerstvo rezignovalo na svoji povinnost učinit konkrétní kroky směřující k nápravě současného stavu, který jí znemožňuje docílit změny rodného čísla. Ministerstvo není ve své činnosti vázáno pouze zákony, ale i ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami o lidských právech, které Česká republika ratifikovala. Správní orgán tedy musí právní úpravu interpretovat ústavně konformně a v případě nemožnosti učinit příslušné kroky k tomu, aby k nezákonnému zásahu do práv žalobkyně nedocházelo.
6. Žalobkyně opírá důvodnost žaloby o judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2015, sp. zn. 10 Afs 96/2016 aplikoval podmínky pro přiznání ochrany před nezákonným zásahem vyslovené v § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“): *„žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a které byly zaměřeny přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS. Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“*

7. Přímé zkrácení na právech spatřuje žalobkyně v protiústavním působení zákonných norem (zejména § 29 odst. 1 věta první zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a § 21 odst. 1 věta první zákona o specifických zdravotních službách) do jejích práv, konkrétně do práva na tělesnou a duševní integritu dle čl. 7 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a osobní autonomii, která je součástí práva na soukromý život dle čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). Žalobkyně dále uvádí relevantní rozsudky Evropského soudu pro lidská práva.
8. Nezákonnost zásahu spatřuje žalobkyně v rozporu s absolutním zákazem nelidského a ponižujícího zacházení podle čl. 3 EÚLP, právem na tělesnou integritu dle čl. 7 odst. 1 Listiny a právem na zdraví dle čl. 31 Listiny zejména proto, že nerespektuje požadavek svobodného a informovaného souhlasu s lékařským zákrokem způsobujícím narušení tělesné integrity člověka, který rovněž považuje za diskriminační na základě čl. 14, 3 a 8 EÚLP. Nelidské a ponižující zacházení spatřuje žalobkyně ve znemožnění reprodukční funkce, což označuje jako formu lékařské péče, která způsobuje utrpení bez legitimního důvodu.
9. Požadavek změny pohlaví podle hmotného práva je v příčinné souvislosti s tím, že nebylo zahájeno řízení o změně rodného čísla. Tento požadavek je však v rozporu s čl. 3, 8 a 14 EÚLP, tedy i ústavním pořádkem České republiky. Nekonáním Ministerstva vnitra tak bylo přímo zasaženo do práv žalobkyně.
10. S ohledem na výše uvedené žalobkyně soudu navrhuje, aby určil, že zásah Ministerstva vnitra spočívající v opomenutí učinit cílené a konkrétní kroky vedoucí k zajištění změny rodného čísla žalobkyně, byl nezákonný.
11. Usnesením ze dne 7. 12. 2017, č. j. 3 A 153/2017-26 byla žalobkyně vyzvána, aby ve lhůtě 7 dnů formulovala návrh výroku rozsudku, jehož se domáhá, zejména aby žalobkyně konkretizovala, co zamýšlí „cílenými a konkrétními kroky“ které žalovaný opomněl dle žalobkyně učinit.
12. Podáním ze dne 14. 12. 2017 žalobkyně doplnila žalobní petit a uvedla, že česká právní úprava, která vyžaduje k uznání její pohlavní identity podstoupení chirurgického zákroku a sterilizace, je v rozporu s aktuální judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“), vyjmenovanými ustanoveními EÚLP a s ohledem na eurokonformní výklad i s Listinou. Konkrétně se jedná o rozsudek Christine Goodwin proti Spojenému království ([GC], stížnost č. 28957/95, §§ 71-93), kde ESLP judikoval, že nepřipustnost procedury změny pohlaví pro transgender osoby je porušením čl. 8 EÚLP, a zároveň rozsudek A. P., Garçon a Nicot proti Francii (stížnosti č. 9885/12, 52471/13 a 52596/13) že podmiňování přípustnosti této procedury podstoupením invazivního chirurgického zákroku je v rozporu s tímž ustanovením. Podle judikatury Ústavního soudu je nutné respektovat tyto standardy a přímo je aplikovat, i když se vztahují k jinému členskému státu. V nálezu ze dne 15. 11. 2006, sp. zn. I. ÚS 310/05 Ústavní soud konstatoval: *„bezprostřední aplikovatelnost mezinárodních smluv zahrnuje též povinnost českých soudů a jiných orgánů veřejné moci přihlížet k interpretaci těchto smluv příslušnými mezinárodními tribunály jako orgány povolanými autoritativně se vyslovovat k interpretaci mezinárodních smluv. To se pochopitelně vztahuje též na interpretaci Evropské úmluvy Evropským soudem pro lidská práva (dále také "ESLP"), přičemž relevance rozhodnutí ESLP dosahuje v českém právu ústavněprávní kvality. ...Z důvodů výše uvedených mají ovšem orgány veřejné moci obecnou povinnost přihlížet k interpretaci Evropské úmluvy prováděné ESLP. Rozhodnutí ESLP představují*

významné interpretační vodítko pro aplikaci Úmluvy. Orgány veřejné moci, na prvním místě pak soudy, jsou proto povinny přihlížet k judikatuře ESLP jak ve věcech, kde rozhodovaly v řízeních proti České republice, tak i ve věcech, které se týkají jiného členského státu Úmluvy, pokud tyto věci mají podle své povahy význam též pro interpretaci Úmluvy v českém kontextu. To platí tím spíše za situace, kdy takovouto judikaturou argumentuje účastník řízení před českým obecným soudem.“ Z tohoto důvodu mají orgány veřejné moci povinnost uvedené standardy pod čl. 8 EÚLP respektovat a postupovat tak, aby nedocházelo k jejich porušování.

13. Žalobní petit upřesnila žalobkyně tak, že navrhuje, aby soud přikázal žalovanému změnit rodné číslo žalobkyně, *in eventum* aby soud přikázal žalovanému, aby zahájil řízení o změně rodného čísla žalobkyně, *in eventum* aby žalovaný učinil konkrétní a cílené kroky k iniciaci změny právních předpisů vztahujících se ke změně pohlaví tak, aby podmínkou pro změnu pohlaví nebyla nutnost podstoupit chirurgický zákrok.
14. V písemném vyjádření k žalobě a k upřesnění žalobního petitu navrhl žalovaný odmítnutí, popř. zamítnutí žaloby. K meritu věci uvedl, že na základě prověření osobních údajů žalobkyně zjistil, že neexistují žádné nově skutečnosti, které by byly ve smyslu zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“) důvodem pro provedení změny rodného čísla žalobkyně. Žalovaný odmítá tvrzení, že nepostupoval v souladu s § 4 správního řádu, neboť při nesplnění podmínek pro změnu rodného čísla nezbyvá správnímu orgánu než úkon neprovést. Žalobkyně nepodstoupila chirurgickou změnu pohlaví, ani nenastala jiná událost, se kterou zákon spojuje možnost změny rodného čísla. Žalovaný proto řízení o změně rodného čísla nemohl zahájit.
15. Žalobkyně nezaslala potvrzení zdravotnického zařízení o ukončení léčby pro změnu pohlaví, ačkoliv to byl důvod, pro který žalobkyně o změnu pohlaví žádala. Prověřením osobních údajů vedených k osobě žalobkyně v registru rodných čísel i v základním registru obyvatel žalovaný žádná nová fakta nezjistil. Rovněž doslovný výpis z matriční knihy narození neobsahoval žádné dodatečné záznamy o změnách či opravách, které by byly důvodem pro provedení změny rodného čísla žalobkyně. Z těchto důvodů žalovaný zaslal žalobkyni sdělení, že podání žalobkyně bylo ve smyslu ustanovení § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) považováno za podnět k provedení změny rodného čísla, která nebude ministerstvem provedena.
16. Žalovaný dále uvedl, že ve vztahu k zákonu o evidenci obyvatel a k problematice provádění změn rodných čísel fyzických osob, které se identifikují s neutrálním pohlavím, zejména zavedení údaje o neutrálním pohlaví do rodného čísla samotného, se ze strany ministerstva v dohledné době změna platné právní úpravy nepřipravuje. Posuzovaný případ je jediným, který je žalovanému takto navrhován.
17. Žalovaný upozornil, že pokud by bylo uzákoněno pohlaví „neutrální“ či „neurčeno“, muselo by dojít k rozsáhlým změnám ve většině informačních systémů veřejného i soukromého sektoru. V legislativě by bylo nutno vyřešit důsledky týkající se této problematiky, např. že rozdělení pohlaví na muže a ženu úzce souvisí se způsobem výpočtu odchodu do starobního důchodu, či je důležitým prvkem v oblasti vymezení rizikových prací, které mohou vykonávat výlučně muži apod. Nelze opomenout nutnost změn v položkové struktuře v osobních dokladech (občanský doklad, cestovní doklad), kdy pohlaví je jedním z povinně zapisovaných údajů. Je třeba upozornit i na případné

finanční dopady, které se týkají i úprav informačních systémů soukromých subjektů (banky, pojišťovny, telefonní operátoři).

18. K námitce, že žalovaný porušil základní práva a svobody žalobkyně, když odmítl registrovat změnu jejího rodného čísla a neučinil žádné kroky k nápravě, žalovaný uvádí, že je ve své činnosti vázán zákonnými ustanoveními. Námitka, že předmětný právní předpis je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, je pouze tvrzením žalobkyně a žalovanému o tom rozhodovat nepřisluší. K tvrzení žalobkyně, že zásah ministerstva spočívající v opomenutí učinit cílené a konkrétní kroky vedoucí k zajištění změny rodného čísla žalobkyně, byl nezákonný, žalovaný poukazuje na § 87 odst. 1 s. ř. s. V souvislosti s tímto ustanovením dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyně nesplňovala podmínky stanovené právním řádem České republiky pro provedení změny rodného čísla, a nemohlo se tak jednat o zásah nezákonný.
19. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
20. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
21. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
22. V žalobě se žalobkyně dovolává důvodnosti své zásahové žaloby s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2015, sp. zn. 10 Afs 96/2016 aplikoval podmínky pro přiznání ochrany před nezákonným zásahem vyslovené v § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“): *„žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a které byly zaměřeny přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS. Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“*
23. Žalobkyně předně tvrdí, že nezákonný zásah spočívá v nečinnosti žalovaného, který neučinil konkrétní kroky vedoucí k zajištění změny rodného čísla žalobkyně. K posouzení této otázky je třeba posoudit, zda zákon ministerstvu ukládá nějaké takové kroky učinit či nikoliv.
24. S ohledem na současnou právní úpravu a situaci žalobkyně lze konstatovat, že jediným východiskem pro změnu jejího rodného čísla na neutrální či na ženské bez nutnosti podstoupit chirurgický zákrok, je změna současné právní úpravy. Toho lze v zásadě dosáhnout třemi postupy.
25. V případě protiústavnosti zákona či jeho ustanovení lze podat návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení dle § 64 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „zákon o ÚS“), který může podat prezident republiky, skupina poslanců či senátorů, senát Ústavního soudu, vláda za určitých podmínek či ten, kdo podal ústavní stížnost. Tento výčet je taxativní, tedy žalovaný nemohl tento postup aplikovat.
26. Druhým způsobem je podání ústavní stížnosti dle § 72 odst. 1 zákona o ÚS, kterou však může podat pouze fyzická nebo právnická osoba, které bylo zásahem orgánu veřejné moci porušeno její základní právo nebo svoboda, případně ji může podat za určitých podmínek

zastupitelstvo územního samosprávného celku. Ani tento postup tedy pro žalovaného nepřípadal v úvahu.

27. Třetím způsobem je předložit návrh změny zákona (v tomto případě zákona o evidenci obyvatel, zákona o specifických zdravotních službách a občanského zákoníku) Parlamentu České republiky. Žalovaný měl v tomto případě možnost, nikoliv však povinnost iniciovat jednání o změně zákona. Jak již vyjádřil žalovaný, ministerstvu nepřísluší posuzovat ústavnost platných právních předpisů. Ústava tuto pravomoc svěřuje soudní soustavě v čl. 95 odst. 2 Ústavy: *„dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu.“*
28. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k dílčímu závěru, a sice, že neučiněním cílených a konkrétních kroků vedoucích k zajištění změny rodného čísla žalobkyně se žalovaný nedopustil nezákonného zásahu.
29. Zbývá tak posoudit, zda se žalovaný dodržováním litery zákona o evidenci obyvatel, zákona o specifických zdravotních službách a občanského zákoníku, jejichž ústavnost žalobkyně zpochybňuje, dopustil nezákonného zásahu.
30. Podle § 17 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel se *změnou rodného čísla rozumí přidělení nového rodného čísla.*
31. Podle § 17 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel se *změna rodného čísla se provede v případě, kdy*
 - a) *totožné rodné číslo bylo přiděleno dvěma nebo více nositelům rodného čísla,*
 - b) *bylo přiděleno chybné rodné číslo,*
 - c) *došlo k osvojení nezletilé fyzické osoby, nebo*
 - d) *došlo ke změně pohlaví.*
32. Podle § 17 odst. 7 zákona o evidenci obyvatel *změnu rodného čísla provádí výdejové místo, které přidělilo původní rodné číslo. Změny rodných čísel přidělených před účinností tohoto zákona zajišťuje obdobným způsobem ministerstvo.* Vzhledem k tomu, že rodné číslo bylo žalobkyni přiděleno před účinností tohoto zákona, je příslušným orgánem k provedení jeho změny žalovaný.
33. Podle § 29 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník *změna pohlaví člověka nastává chirurgickým zákrokem při současném znemožnění reprodukční funkce a přeměně pohlavních orgánů. Má se za to, že dnem změny pohlaví je den uvedený v potvrzení vydaném poskytovatelem zdravotních služeb.*
34. Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky *státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.* Tento princip vázanosti státní moci zákony je nutno vykládat způsobem, že orgány státní moci mohou činit pouze ty úkony, ke kterým jsou zákonem zmocněny.
35. Žalovaný v odpovědi ze dne 24. 8. 2017 k žádosti žalobkyně ze dne 11. 8. 2011 o změnu rodného čísla (na které žalobkyně v žalobě poukazuje), setrval na svém stanovisku, že právní řád České republiky mu neumožňuje změnit administrativní pohlaví žalobkyně bez doložení dokončení lékařské operativní změny pohlaví. Žalovaný tedy žádost žalobkyně posoudil jako podnět k zahájení řízení o změně rodného čísla, které je ve smyslu § 17 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel správním řízením zahajovaným výlučně správním orgánem z

moci úřední. Z dané odpovědi lze seznat, že v něm žalovaný toliko informoval o tom, že nebude zahajovat řízení o změně rodného čísla, neboť v daném případě nedošlo k naplnění zákonných podmínek k zahájení takového řízení, resp. v tomto přípise o žádných právech či povinnostech žalobkyně rozhodováno nebylo.

36. K návrhu žalobkyně, aby soud přikázal žalovanému změnit rodné číslo žalobkyně, *in eventum* aby soud přikázal žalovanému, aby zahájil řízení o změně rodného čísla žalobkyně, soud uvádí, že takovému návrhu nemohl soud přisvědčit, neboť z výše uvedených zákonných ustanovení vyplývá, že nebyly splněny podmínky vyžadované právním řádem České republiky ke změně rodného čísla žalobkyně, a žalovaný proto postupoval zcela v souladu se zákonnou úpravou, když ne zahájil řízení o změně rodného čísla žalobkyně, neboť nedoložila potvrzení vydané poskytovatelem lékařských služeb o tom, že došlo ke změně pohlaví, resp. nedoložila žádný ze zákonem předpokládaných důvodů zahájení řízení z moci úřední. Postup žalovaného tak byl zcela v souladu se zákonem a tudíž žádný nezákonný zásah v daném případě z jeho strany nenastal.
37. Lze konstatovat, že žalobkyně svou žalobou míří *de facto* na změnu současné právní úpravy změny rodného čísla, přičemž současně tvrdí, že jde o nezákonný zásah, jehož se dopustilo Ministerstvo vnitra. Této otázce se již soud věnoval pod body 23. až 28., na něž pro stručnost odkazuje.
38. K námitce nesouladu současné právní úpravy změny pohlaví v České republice s Ústavou, soud uvádí, že se sice ztotožňuje s názorem, že právo na sexuální sebeidentifikaci je jedním z aspektů práva na soukromý život, avšak většina rozhodnutí ESLP, na které žalobkyně upozorňuje, spočívala v odmítnutí států registrovat změnu administrativního pohlaví poté, co žadatelé podstoupili chirurgický zákrok změny pohlaví, jak jej vyžaduje český občanský zákoník. Nelze tedy dle soudu úspěšně tvrdit totožnost řešených případů. V posuzovaném případě se spíše jedná o „neochotu“ žalobkyně naplnit zákonné požadavky, které jsou právním řádem České republiky stanoveny pro změnu pohlaví.
39. Z rozsudku ESLP ze dne 6. 4. 2017 ve věci *A. P., Garcon and Nicot proti Francii* sice vyplývá, že podmiňování uznání genderové identity podstoupením chirurgického zákroku, případně sterilizace může být v rozporu s čl. 8 EÚLP, je však nutné tuto otázku posuzovat nejen s ohledem na zájem žadatele o změnu, ale i na zájem veřejný. V daném případě se zde střetává právo na genderové sebeurčení a právo na zajištění spolehlivosti a konzistentnosti záznamů o občanském stavu, potažmo obecněji právo na ochranu právní jistoty jako institutu obecného zájmu.
40. Městský soud se ztotožňuje s názorem, který vyslovil soudce Ranzoni ve svém odlišném stanovisku k výše zmíněnému rozsudku ESLP. Vzhledem k velké neshodě mezi členskými státy Úmluvy, kdy v roce 2016 povolovalo úřední změnu pohlaví bez podmínky sterilizace toliko pouze 18 členských států z celkového počtu 47, a k obecné zdrženlivosti Evropského soudu pro lidská práva zasahovat do práva na uvážení jednotlivých členských států v takto citlivých záležitostech, se rozhodnutí *Garcon* jeví jako překvapivé a v současné situaci s ohledem na právní úpravu změny pohlaví, která vznikala v souladu většinovým trendem v této oblasti, v České republice neaplikovatelné.
41. I vzhledem k nejednotnosti v přístupu k administrativním změnám pohlaví v členských státech Úmluvy a značné obtížnosti změny právní úpravy v této oblasti Městský soud dospěl k závěru, že současná právní úprava změny pohlaví není v rozporu s ústavním

pořádkem České republiky a neshledal důvodným předložit posuzovaný případ Ústavnímu soudu.

42. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005 judikoval, že „*není-li splněna být jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odeprít a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout.*“ V návaznosti na výše uvedené zdejší soud dospěl k závěru, že tvrzený zásah nesplňuje podmínku nezákonnosti, neboť žalovaný postupoval v souladu se zákonnými ustanoveními, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
43. Pro úplnost soud dodává, že je mu známo z úřední činnosti, že žalobkyně se již s ústavní stížností obrátila na Ústavní soud, který její stížnost a návrh s ní spojený proti postupu Ministerstva vnitra spočívajícím v nezahájení řízení o změně rodného čísla a v nezměnění rodného čísla žalobkyně do neutrálního tvaru, in eventum proti postupu Ministerstva vnitra spočívajícím v nezahájení řízení o změně rodného čísla a v nezměnění rodného čísla žalobkyně do ženského tvaru, spojené s návrhem na zrušení ustanovení § 29 odst. 1 občanského zákoníku, ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a ustanovení § 13 odst. 3 zákona o evidenci obyvatel, ve slovech „u žen zvýšené o 50“, odmítnul usnesením ze dne 15. listopadu 2016, sp. zn. III. ÚS 3376/16. Ústavní stížnost považoval Ústavní soud za předčasnou, a tedy nepřipustnou (§ 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu), současně pod bodem 13. uvedl, že neshledal, že by ústavní stížnost podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatelky ve smyslu § 75 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. května 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. H.